

Otkrivenje 9

1) Peti anđeo zatrubi, i videh zvezdu gde pade s neba na zemlju, i dade joj se ključ od studenca bezdana; **2)** I otvori studenac bezdana, i iziđe dim iz studenca kao dim velike peći, i pocrne sunce i nebo od dima studenčevog.

3) Iz dima iziđoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i skorprije imaju oblast na zemlji. **4)** I reče im se da ne ude travi zemaljskoj niti ikakvoj zeleni, niti ikakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pečat Božji na čelima svojim.

5) I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet meseci; i mučenje njihovo beše kao mučenje skorpionino kad ujede čoveka; **6)** I u te dane tražiće ljudi smrt, i neće je naći; i želeće da umru, i smrt će od njih bežati.

7) I skakavci behu kao konji spremljeni na boj; i na glavama njihovim kao krune od zlata, i lica njihova kao lica čovečija. **8)** I imahu kose kao kose ženske, i zubi njihovi behu kao u lavova; **9)** I imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krila njihovih beše kao glas kola kad mnogi konji trče na boj;

10) I imahu repove kao skorpionine, i žalci behu na repovima njihovim; i dana im beše oblast da ude ljudima pet meseci. **11)** I imahu nad sobom cara anđela bezdana kome je ime jevrejski Avadon, a grčki Apolion. **12)** Jedno zlo prođe, evo idu još dva zla za ovim.

13) I šesti anđeo zatrubi, i čuh glas jedan od četiri roglja zlatnog oltara koji je pred Bogom, **14)** Gde govori šestom anđelu koji imaše trubu: Odreši četiri anđela koji su svezani kod reke velike Eufrata.

15) I biše određena četiri anđela koji behu pripremljeni na sat, i dan, i mesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudi. **16)** I broj vojnika na konjima beše dvesta hiljada hiljada; i čuh broj njihov.

17) I tako videh u utvari konje, i one što seđahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovih behu kao glave lavova, i iz usta njihovih izlažaše oganj i dim i sumpor.

18) I od ova tri zla pogibe trećina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz usta njihovih. **19)** Jer sila konja beše u ustima njihovim, i u repovima njihovim; jer repovi njihovi bivahu kao zmije i imahu glave, i njima

uđahu.

20) I ostali ljudi koji ne biše pobijeni zlima ovim, ne pokajaše se od dela ruku svojih da se ne poklanjaju đavolima ni idolima zlatnim i srebrnim i bronzanim i kamenim i drvenim, koji ne mogu videti ni čuti, ni hoditi;

21) Niti se pokajaše od ubistva svojih, ni od čaranja svojih, ni od kurvarstva svog, ni od krađa svojih.

Razumevanje ove (9) glave je vrlo različito među učenicima koji su proučavali Otkrivenje. Razlika između mog shvatanja i drugih pojedinaca je još veća nego razlike koje sam primetio među njima u mom ograničenom poređenju.

Neki tumači su me ugodno iznenadili u jednom delu i potpuno razočarali u sledećim redovima. Neki pojedinci imaju vrlo korisna objašnjenja dok se ne približe nekom značenju protivnom učenju njihove grupe; izgleda grupa je važnija.

Površno ili grubo netačno prikazivanje značenja, u nameri opravdanja pogrešnih učenja, vrlo je česta zamka u koju neki sasvim slobodno upadaju i čak izgleda da su sasvim spokojni u toj opasnosti.

Moje lično i privatno vreme molitve i razgledanja bilo mi je korisnije nego upoređivanje tumačenja pripadnika raznih grupa i to bih savetovao svima koji razgledaju moje izlaganje. Nastavljam u molitvama Gospodu za sve nas da jasno razumemo i verno držimo Reč Istine.

Naš Nebeski Otac neka nas blagoslovi vernošću da smo verni vođenju, zaštiti, učenju i ispravljanju Duhom i Naukom našeg Spasitelja. Proučavanje prvih osam poglavlja uverilo me u svrhu, značenje i značaj knjige Otkrivenja.

Naš nebeski Otac otkriva nama, Svojoj deci na zemlji, slavu i veličanstvo Božijeg Sina, Njegovu obilnu milost, blagodat i večnu ljubav prema iskupljenim dušama, Njegovoj Nevesti, koju je On otkupio velikim otkupom.

Koliko dublje zagledamo i jasnije razumevamo Njegovo Veličanstvo toliko rastemo u veri i poznanju Božijeg Sina, našeg Gospodara ljubavi i našeg Vlasnika. Jasno gledanje našeg Gospoda u sjaju održava nas iznad preteće bure (Matej 14: 25-32). Naš Otac veliča Svog Sina.

Poznavanje našeg Cara, poverenje u Njega i odanost Njemu sačinjava

lepotu Njegove Neveste. Otac sjedinjava Svoju decu Duhom Svog Sina. Zajednica sadrži sve verne od Avelja do kraja.

1) Peti anđeo zatrubi, i videh zvezdu gde pade s neba na zemlju, i dade joj se ključ od studenca bezdana... U 8: 10 jedna velika zvezda je pala. Da li opet gledamo pad iste zvezde, ili je ovo neka druga - ne baš toliko velika kao prva?

Poređenje nekih ponavljanja može nam rasvetliti smisao. U 6: 14 *nebo se izmače kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mesta svojih pokrenuše se.* U 16: 20 *sva ostrva pobegoše, i gore se ne nađoše.* Sve nestalo i vraćeno?

Ovo su delovi istog otkrivenja i pokazuju našeg pobeđenog Neptijatelja, a našeg Gospoda Pobeditelja, proslavljenog Božijeg Sina. U Jovu 1: 6 i 2: 1 Sotona se pojavljuje među sinovima Božijim.

Posle tih pojava pa skoro do kraja knjige o Jovu, đavo se skriva među vernicima u njihovom licemerstvu, lažnoj pravednosti i religioznoj okrutnosti. U svakom napadu Protivnik gubi. Na kraju knjige Zlikovac je pobeđen i osuđen, mučenik je izbavljen, a naš Gospod proslavljen.

Blagodat Božija je umnožena Jovu. U Danilu 3 Sotona se sakriva u samom caru.

Cara predstavlja veliki idol, carska muzika, masa poklonika, vojska i užarena peć. Samo tri verna svedoka predstavljaju našeg Gospoda. Naš Bog je Pobednik: Njegovo svedočanstvo nadvlada. Oganj je smrtonosan samo carevim dželatima.

Na kraju, car proslavlja našeg Svemogućeg Boga. Sotona pada, i pada i opet pada. Svaki napad Zloga završi se porazom. Ovde, u 9. poglavlju, on ima ključ bezdana; otkuda mu? Uputstvom kako da se vlada, naš Gospod daje Adamu ključ života i smrti. Adam koristi ključ života svo vreme.

On živi u skladu sa Uputstvom i u Zajednici sa svojim Stvoriteljem. Adam može da upotrebi ključ smrti samo jednom. Istog trenutka izgubio je ključ života: on je umro.

U Mateju 16: 19 naš Spasitelj daje Petru ključeve Carstva. Gospod Isus nije time Petra načinio drugorazrednim spasiteljem niti apostolom 'višeg čina'.

U Mateju 18: 18 naš Spasitelj predaje istu moć svim učenicima. Jovan 20: 22 i 23 pokazuje da sila nije u čoveku, nego u Hristovom Duhu.

Mi dugujemo našem Caru srdačnu odanost i podčinjenost. Sila i moć je u Njegovom Gospodarstvu ljubavi nad nama – u našem srcu i življenju. U smislu značenja i značaja znakova ove knjige, možemo razumeti ključ Carstva u poverenju i odanoj službi našem Spasitelju i Gospodu.

Greh je ključ smrti. Uporna protivnost Bogu je ključ bezdana. Sotona ne dobija posebnu povlašćenost niti moć posle svog pada.

Svojom sopstvenom voljom on bira sebi propast i svako zlo. Moć đavola je u prevari nad onima koji poveruju laž. Svi koji su u Hristu primaju snagu za borbu protiv Neprijatelja i za pobedu nad njim. Naš Gospod uklanja pečate i skida pokrivala sa naših očiju vere.

Zvuk trube Nauke Istine i Spasenja pomaže naš duhovni sluh. U 8: 10, u trećoj trubi, pad velike zvezde ostvaruje strašne posledice smrtnom gorčinom. U 9: 1 nije naglašena veličina zvezde, ali posledice pada su strašno opasne za Sotonu i za njegove robove.

U našem Spasitelju i Gospodu naše je utočište i pobeda nad tamom.

2) Anđeo otvori studenac bezdana, i iziđe dim iz studenca kao dim velike peći, i pocrne sunce i nebo od dima studenčevog. Pad Sotone nije bio nehotična greška nego rešeno protivljenje Bogu i zavodjenje što većeg broja anđela u pobunu.

U Edemu đavo optužuje Boga da bi prevario ljude. U Knjizi o Jovu Opadač optužuje braću. On napada sa svih mogućih strana i on je poražen u svakom okršaju; i neće se pokajati. Naš Spasitelj – Jagnje Božije – uvek pobjedi. U Izlasku 8: 1-15 naš Gospod nametne masu žaba protiv Faraona.

Sotona dodaje zlo na nevolju kao da bi bio jednak sa Bogom; ali đavo ne može da ukloni žabe pa Faraon mora da zahteva od Mojsija da prizove Gospoda da ukloni zlo. Sotona upotrebi ključ bezdana da se pokaže njegova odvratna zloba. On nema ni želju ni moć da čini dela pobožnosti.

Da bi manje osećao sopstveni jad i nemir Neprijatelj nastoji da prouzrokuje kolikogod može zla i nevolje Hrišćanima. Naš Gospod dopušta nam da trpimo za svedočanstvo snage Svetog Duha i Hristove ljubavi u našem srcu i

življenju.

U svom našem trpljenju naš Spasitelj podnosi sa nama. Mi smo udovi Njegovog tela: On radi u nama i kroz nas. Za sve što mi činimo u Ime Hrista mi smo nagrađeni ovde i u večnosti. U svemu što čini đavo, on je osuđen zanavek; kao što i zaslužuje.

Naš Bog je proslavljen u Hristovom spasenju i u osudi greha. Naš Tvorac upotrebi Asirce da osudi grešnog Izrailja i Vavilon da osudi nepokornu Judeju. Kasnije, Bog upotrebi druge snage da objavi osudu Asirije i Vavilona.

U svom trpljenju vavilonskog ropstva Danilo i njegova judejska braća bili su izbavljeni od grešnog judejskog života da postanu silni svedoci slave Boga našega. Gospod Bog naš nije Svojom silom sprečio Otpadnika u otvaranju bezdana.

Kad se završi Gospodnje strpljenje i podnošenje a zloba đavola napuni svoju meru, dolazi poslednji sud i svi zli duhovi drhte znajući da je to užasnija osuda nego sve što su doživeli prethodno. Sotona se bori da ocrni Božiju slavu i lepotu.

Svojim lažima i opadanjem pobožnih, đavo zamračuje Božije savršenstvo u očima svih koji poveruju prevaru Zloga. Zli duh nanosi štete nekim delima i stvorenjima Stvoritelja. Neki učenici podnose nevolje u granicama koje Bog odredi.

Prave žrtve Lukavoga su svi koji veruju sotonske prevare. Bezdan je kao velika peć. Strašna je Božija osuda namernog zla. Svi verni na Nebu i na zemlji znaju savršenstvo Božije pravde. Zli duh optužuje Boga za nemilost i za đavolska zla.

Dim sotonskih optužbi zamračuje ljudsku svest o Božijoj milosti i blagodati. Naše Sunce Pravde sjaji neuništivim sjajem. Kako se vruć dim uzdiže, tako zloba vređa lice Gospodnje pravde i dostojanstva. Sva zla su privremena; sud Boga našega ostaje zanavek.

Iz demonskog opadanja Boga i Svetog Naroda izlaze skakavci da ugroze život duhovno mrtvima. Skorpije žive u prirodnim granicama u predelima i u vremenu; u tim granicama su vrlo opasne; smrtonosne. Skakavci đavolskih zavera muče robove greha i pobune protiv Boga.

Svi koji su u Hristu, našem Spasitelju, od klice života pa do zrelog drveća dobrih plodova, svi su sačuvani. Ovde ponovo vidimo znak zaštite protiv đavolskih skakavaca nije na oruđima ni na oružjima; znak je na umovima. Izbavitelj nas je oslobodio vlasti tame i obdario nas je novim umom.

On nam je dao novo srce da mrzimo bezakonje i ljubimo pravednost; da odbacimo greh i da se posvećujemo Istinom. U 2. Petrovoj 1: 2-11 podsticaj i ohrabrenje je nama i svima u spasonosnoj veri u našeg Spasitelja.

Naši revnosni napori i borba u Duhu našeg Gospoda potvrđuju vlast Svetog Duha u našem srcu i življenju; to jest Njegov pečat na našim čelima. On nas vodi u videlu Nauke Istine i Spasenja. On osigurava naš život i čini nas plodne u plodovima duha.

3) Iz dima iziđoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i skorpije imaju oblast na zemlji. Sumnja u Božiju reč je zabeležena još u Edemu i još ne prestaje iako je praćena strašnim posledicama i na zemlji i u večnosti. Grešan život je označen prevarom i pokvarenošću.

Skakavci i skorpije su vrlo različita stvorenja: njihove osobine uključene u jednom biću ne prikazuju nam neko novo prirodno stvorenje, nego mnoge neizmerne posledice greha i propadanja. Skorpije žive u svom prirodnom području: Greh je područje smrti.

Skorpije se kriju od sunčane svetlosti: ko ljubi greh mrzi na Videlo Istine. Posledice greha nisu uvek trenutno očigledne u telu, ali smrt je u duši odsečenoj od Izvora Života.

Skorpije drže svoju žrtvu snažnim kleštima da bi zadale smrtni pogodak otrovom na kraju repa. Greh stvara jake navike da zarobi grešnika do smrtonosnog uboda – koji je sama smrt. Kad se skakavci umnože, škode kao greh.

4) I reče im se da ne ude travi zemaljskoj niti ikakvoj zeleni, niti ikakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pečat Božji na čelima svojim. Skakavci slični skorpionjama ograničeni su da škode samo umovima i srcima pod jarmom greha.

Ljudi u grehu imaju muku u duši a ponekad i nagli gubitak življenja u telu na zemlji. Zelena trava i drveće označavaju život u Hristu. Telesni vernici lako

stradaju od Neprijatelja. U Zajednici Hristovog Duha svi su sačuvani.

Grešnici se hvale zadovoljstvom i postignućima u grehu, ali ne mogu sakriti unutrašnje, a koliko puta i spoljašnje, trpljenje, gorčine, zavisti i strahovanja.

Skakavci se pojave u malim ili masovnim brojevima i oštećenja u prirodi bivaju srazmerna broju štetočina. Skakavci su ovde za duhovno razaranje i njihov broj je ogroman.

5) I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet meseci; i mučenje njihovo beše kao mučenje skorpiono kad ujede čoveka.

Ova napast nije imala moć da uništi – prekine - svojim žrtvama život u telu, ali njihovo mučenje je trajalo do pet meseci i bilo slično znacima otrovnog uboda skorpije. U Jezekilju 2: 6 naš Gospod je nazvao odmetnike, lažno nazvane vernike, skorpionama.

U Jakovu 3 razlaže zle reči i govore... Neobrezani jezici su 'nadahnuti' duhom zla. Oganj razdora i razaranja duhovnih darova potiče od duha istog bezdana koji vidimo u 2. stihu.

U vreme mog zatvorenštva čuo sam od nekih zatvorenika da su najteži delovi zatvorskog života sami zatvorenici. U slučajevima retke nepromišljenosti poneki učenik bi se upleo u ponašanje robova greha.

Lično sam pratio ponašanje pojedinaca toliko punih zlobe da bi ih razočarao svaki doživljaj koji ne obećava neku muku ljudima oko njih s'kojima život dele. Podložnost vlasti đavolskih prevara potapa neke ljude kao poplave u svom vremenu.

Između dve bure neki ljudi žive u privremenom zatišju; pa opet padaju u oluju zločinačkih namera i dela.

Neki robovi greha, bez nadanja na spasenje u Hristu, kad osete da se njihov zemaljski život završava, padaju u strahovanje i čine sve što mogu da možda bar malo odlože suočavanje sa strašnim Sudijom.

Ako im se pričini da im se zdravlje tela vraća, bezumno trče opet za grehom. Njihova duša je zatrovana ujedom skrpije.

6) I u te dane tražiće ljudi smrt, i neće je naći; i želeće da umru, i smrt će od

njih bežati. Ne mislim da su ljudi postali telesno neuništivi. Grešno ljudstvo ulaže mnogo napora u zabave, proslave, opasne doživljaje i društvene – zajedničke – razonode.

Greh se bori za bilo šta da makar za trenutak 'usreći' žrtve da zaborave svoju nuštavnost, smrt i pravedni sud Božiji. Grešan život **prolazi** u naporu odbacivanja – prigušivanja - svih pomisli o večnoj budućnosti; ali grešna savest straši ih večnim mukama.

Oni žele smrt: potpunu bezosećajnost na činjenicu da je sadašnje vreme podareno za pokajanje. Sadašnjost nudi izbavljenje svakom ko ozbiljno i iskreno priziva Spasitelja. Grešnik bi radije izbirao življenje u potpunoj tami, ali Videlo Jevanđelja Istine nikako ga sasvim ne promaši.

Još od Adamovog pada čovek je u nesnosnom osećanju svog greha i duševne smrti; a uz to i povremenim predosećanjem druge smrti – potpune i nepromenljive propasti i očaja. Skrivanjem od stvarnosti i Istine čovek zamagljuje svoju svest, ali nikad ne može potpuno ukloniti svoje gorke jade.

7) Skakavci behu kao konji spremljeni na boj; i na glavama njihovim kao krune od zlata, i lica njihova kao lica čovečija. Neke vođe verskih ili političkih grupa nastoje da stvore jak utisak silne osvajačke moći kojoj se nije lako odupreti; time žele da ohrabre svoje članove.

Istovremeno oni se bore da spreče ma kakvo mišljenje koje njih ne brani u svemu. Skakavci, pretvaranjem da su ratna konjica, otkrivaju dve strane: nadimaju se i veličaju sebe, a nesposobni su za ma kakvo dobro delo.

Pokazuju se spremni za boj, ali vreme i delovanje Gospod im je ograničio protiv njihove volje. Skakavci svojom pojavom silne i opasne ratne konjice otkrivaju dve strane svoje prirode.

Spoljna strana je vidljiva slepim robovima greha i smrti; unutrašnja strana, stvarnost njihove vrednosti, otkrivena je pogledu i razumevanju novorođenih. Bezbožne vođe i mračne društvene sile grešnika hoće da se zaštite izgledom vlasti, nadmoći i pretnjama njihovih ozakonjenih bezakonja.

Njihove krune su jadno podražavanje stvarne večne moći Gospoda nad gospodarima. Vrhovni lažov koristi učenje grešnog sveta i primoravanje da nas ubedi i natera u verovanje takozvanih viših načela i vrednosti ljudskih

ciljeva.

U Isaiji 64: 6 vidimo Gospodnju ocenu: Ljudska pravda je kao odeća u raspadanju zbog zagađenosti – izopačena, podmukla prevara pod maskom Istine. Ljudska pravednost nikako nije pravedna.

Gospod naš Isus Hristos je istinita Pravednost; mi potrebujemo da uzrastemo u Njemu. Ne smemo dopustiti Neprijatelju da nas zavede ma kakvim zamislima ni učenjem u ma kakvom ukrasnom omotaču bez stvarne sadržine Hristovog Duha.

8) Oni imahu kose kao kose ženske i zubi njihovi behu kao u lavova... Ti skakavci se nadimaju svojim naoružanjem i spremnošću za pobjednički boj, ali svo lukavstvo njihovog gospodara i tiranina nije potpuno bez pokušaja prikazivanja neke lepote i privlačnosti; ne dajmo se prevariti.

Držimo se daleko od bezumlja. U Pričama Solomunovim 7 Prevarna lepota privlači grešnika i skriva smrtnu ujevu; opasnost ropstva đavolu. Branimo se nepokolebljivom verom u Hrista. Kad ne može da nas prevari sladostima greha, Protivnik preti oštrim zubima.

Usredsredimo naš um i srce na našeg Spasitelja i Pobjednika mračnih sila Nasilnika. Pred pogledom slepih očiju oštri zubi su nevidljivi – pokriveni dugom zanosnom kosom. Svi koji se približavaju prevarljivoj lepoti, bliže se zubima koji rastrzaju.

Najsiromašniji Hrišćani imaju u svom Iskupitelju bogatstva i radosti veće nego što žele da prigrabe najbogatije žrtve Sotone, greha i smrti.

9) Oni imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krila njihovih beše kao glas kola kad mnogi konji trče na boj... Neprijatelj se prikazuje strašan – nepobediv. On nastoji da obuzme ljudski um brigama i strahovanjem.

Naš Gospod zna Istinu i nas uči: Ne bojte se njih; njihova moć je ograničena (Luka 12: 4-5). U Sudijama 7: 20 poklič Gedeonove vojske je: Mač Gospodnji i Gedeonov! Skakavci – vojnici - svojom galamom objavljuju ko je njihov gospodar: **car zla**.

Držimo u svojoj svesti Jevanđelje našeg Gospoda: svaki neprijatelj: Sotona, svet, greh i smrt – sve je pobeđeno u Hristu, Caru nad carevima! Mi smo tu da proglasimo Ime **našeg** Gospodara i **Cara**! Oglasimo Ga življenjem i

smrću! Tako nas uči Njegova Reč Istine i Života.

Budimo Njegovi svedoci delima, rečima, namerama, naporima i ostvarenjima! On ima blagodat i moć da nas upotrebi na zadovoljstvo našeg nebeskog Oca. Strahota Neprijatelja je prividna; pobeda Hristova je stvarnost i večna Istina.

10) *Skakavci* imahu repove kao skorpionjine, i žalci behu na repovima njihovim; i dana im beše oblast da ude ljudima pet meseci. Skakvci u obliku vojne konjice i još dopunskim osobinama skorprije ranjavaju ljude pet meseci.

Greh ostvaruje cobnije posledice na kraju nego na početku i u toku svog razaranja. Druga smrt je strašnija nego griža savesti. Muke i trpljenje u životu tela traju do pet meseci – ograničeno, kratko vreme i za robove i za iskupljene; nije jednako za sve.

Za iskupljene, muka grešne savesti traje dok ne iskuse spasenje u Hristu i Njegovu snagu novog života u svetlosti Istine Jevanđelja. Božija milost grešnom savešću poziva grešnike ka našem Spasitelju sve do smrti njihovog tela; posle smrti, uporno nepokajani grešnici moraju podneti poslednji sud Božiji.

11) *Vojnici* imahu nad sobom cara anđela bezdana kome je ime jevrejski Avadon, a grčki Apolion. Na oba jezika značenje imena je slično: uništavanje, razaranje; sasvim razumljivo: ako se Izrailj protivi Bogu Izrailjevom, taj narod je u raspadanju – u propasti.

Doklegod neznabožci slede put svojih idola, nastavaju u ruševinama; ako odbace poziv na put spasenja u Hristu, pripremaju sebi uništenje; večnu propast. Podmukli uticaj Apoliona nagoveštava dubine pakla.

Obesni Zlikovac se bori da zarobi sve koji su dovoljno bezumni da mu poveruju; ipak on neće vladati nad njima u bezdanu. On će podnositi osudu stašniju od svih osuda žrtava njegovih lukavih laži. Svi osuđeni imaju pakao u sebi.

12) Jedno zlo prođe, evo idu još dva zla za ovim. Moćno Jagnje uklanja za nas sedmi pečat i otkriva nam Njegovih sedam truba. Naš vidik Njegovih otkrivenja se povećava.

Naš duhovni sluh se izoštrava da čujemo Njegova upozorenja. On naoružava nas da se protivimo đavolu i da verno sledimo našeg slavnog Spasitelja, Cara i Gospoda.

13-14) I šesti anđeo zatrubi, i čuh glas jedan od četiri roglja zlatnog oltara koji je pred Bogom, gde govori šestom anđelu koji imaše trubu: *Odreši četiri anđela koji su svezani kod reke velike Eufrata. U 8: 3 Jedan drugi anđeo dođe i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu.*

*Njemu beše dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom. U ovom 13. stihu se čuje **jedan** glas od četiri roglja zlatnog oltara koji je pred Bogom.*

Sve molitve pobožnih začete su i uznesene Duhom Hrista, našeg Velikog Prvosveštenika i ugodne su Nebeskom Ocu. Osnovna težnja i vrhovno ostvarenje svih molitava je da se ostvari u potpunosti volja Oca u proslavi Sina.

Pravi bogomoljci svih vremena po svim krajevima sveta uznose molitve u jednom Duhu. Gdegod jedno dete Božije priziva i slavi Boga u Hristovo ime, nigde nema mesta izvan pogleda i sluha našeg Stvoritelja i Oca Nebeskog.

Isti Posrednik stvara molitve u srcima Svog Iskupljenog Stada i prinosi ih Svom Večnom Ocu: da bude volja našeg Oca. Ovaj glas pokazuje nam korak po korak celu stazu namenjenu nama - da sledimo svog Iskupitelja.

Još od gubitka Edema čovečanstvo skuplja i nagomilava za budućnost strašne posledice greha. Naš Gospod nam omogućava put pokajanja, popravljjanja, izbavljanja i odlaganja suda koji grešnici zaslužuju. On je strpljiv sa nama da ne zakasnimo (2. Petar 3: 9).

Šesta truba javlja strašne propasti prouzrokovane nagomilavanjem nepokajanih greha. Ta ogromna promena je samo jedna prethodnica poslednjeg suda. Dugo vremena naš Gospod poziva, upozorava i čeka. Ovde On dopušta jednoj trećini da požnje plod sopstvene setve.

Ponovo primećujemo kako ovo Otkrivenje obasjava naše razumevanje cele Reči Božije – od početka do kraja. Anđeli su zaslepili najopasnije bezakonike pred samu propast u Stvaranju 19: 11.

Judejsko carstvo je 'pohodeno' mnogim opomenama preko Gospodnjih

proroka, pretnjama neprijateljskih vojnih sila i porazima u ratovima; sve to skupa prethodilo je potpunom uništenju Judejske države i odlasku u vavilonsko ropstvo.

U Luci 13: 1-5 naš Gospod nam nalaže pokajanje i blagovremenu pokornost Reči našeg Nebeskog Oca. U Stvaranju 15: 18 naš Bog označava veliku reku Eufrat kao granicu područja potomcima Avramovim.

Naš Gospod zadržava sile zla izvan granica Svetog Zaveta kad Narod Zaveta veruje i tvori Reč Života. Četiri anđela su vezana – zadržana – da ne povređuju duše dokle jedna trećina ne potvrdi u dovoljnoj meri da se neće pokajati, da jednako dodaju greh na greh i da još nameću svoje gadosti drugima oko sebe.

Zlikovci su odani svom Zlotvoru i naslađuju se zlostavljajući pravednije ljude u preostale dve trećine. Takvi zločinci su okoreli grešnici koji uporno slede jednu trećinu palih duhova u 12: 4. Pismo nam ukazuje na obe strane: anđele Gospodnje i anđele Sotonine.

Gospodnji anđeli su verni i revnuju za Njegovo zadovoljstvo. Anđeli đavola su željni svakog zlodela, ali nemogu da iziđu izvan ograničenja koja im je Gospod Bog naš postavio sasvim suprotno njinoj želji.

Ova četiri anđela su vezana izvan blagodati našeg Spasitelja. U početku 7 glave oni zadržavaju vetar razaranja. Nikakva predstojeća propast zemlje i mora nije moguća pre nego sve sluge Božije budu zapečaćene na čelima njihovim.

Ovde, četiri anđela su zadržana dok Bog presudi da su nepokajani svojim bezakonjima sebe zapečatili za poslednji sud. Sada ti anđeli će biti oslobođeni da upropaste svoje uporne sledbenike – trećinu zlikovaca ogrezlih u gadosti zla.

15) I biše određena četiri anđela koji behu pripremljeni na sat, i dan, i mesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudi. Spasenje je u Hristu. Greh donosi prvu smrt i poslednji sud. Gospodnji anđeli su verni i revnosni da izvrše Njegove naloge. Zli anđeli ne mogu prestatiti Njegova ograničenja.

U knjizi o Jovu đavo nema mere u zahtevima da zlostavlja. U Luci 22: 31-32, *Gospod rece: Simone! Simone! Evo vas ište Sotona da bi vas cinio kao pšenicu. A ja se molih za tebe da tvoja vera ne prestane; i ti kadgod obrativši se utvrdi*

braću svoju. Đavolska zlonamernost nikad ne prestaje.

Zastupništvo i zaštita Gospodnja su trajni i sigurni. Svako odlaganje poslušnosti Bogu je produžavanje lične pobune i saradnja sa đavolom. Gospodnje reči Simonu uče nas stvarnosti i podstiču nas na Zajednicu u Hristovom Duhu;

Protivimo se Sotoni strogošću u svom življenju a ljubavlju i razumevanjem prema bližnjima i braći. U Luci 8: 27-32 đavoli preklinju našeg Gospoda da ih ne pošlje u bezdan, da im dopusti ulazak u svinje.

Jedna trećina su grešnici koji primaju zasluženu propast; istovremeno to je opomena dvema trećinama. U Mateju 11: 21-24 naš Spasitelj nam ukazuje da su najteži grešnici među zvanim vernicima. Ti smišljaju zla protiv pravovernih unutar bratstva. Ti su revnitelji Sotone.

Možda su neki svesni svog zla kao Sadukeji, a neki nerazumni kao pojedini Fariseji.

16) I broj vojnika na konjima beše dvesta hiljada hiljada; i čuh broj njihov. Možda brojevi milion i bilion nisu bili u upotrebi u vreme prvih čitanja ove knjige... Ova množina izgleda veća od svake ljudske vojske; slično rečima: "Broj ljudi kao pesak morski..."

U jednostavnoj iskrenosti Jovana broj se 'čuje': nemoguće je videti broj mnoštva. On zapisuju kako ga Gospod vodi. U sledećem stihu je opis razorne moći vojske koja sledi cara bezdana, Apoliona.

17) I tako videh u utvari konje, i one što seđahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovih behu kao glave lavova, i iz usta njihovih izlažaše oganj i dim i sumpor.

I ovaj prikaz obasjava nam razumevanje Reči Božije od početka do kraja i ne izostavlja naš naraštaj i naše vreme. Kad se Buntovnik pobunio protiv Boga, otpočeo je dugi niz zla i propadanja. Otpadnik niti može niti želi da se okrene na pokajanje i ispravljanje.

Svi koji slede Sotonu idu u susret poslednjem sudu i večnoj smrti. Svaki čovečiji prestup Božijeg reda uzrok je padanja. Ni na Nebu ni pod Nebom nema nikoga, ko bi mogao da zaustavi taj potop zla i da ga zamene plimom blagoslova, osim Božijeg Jagnjeta.

On Jedini poseduje u Sebi blagodat i moć da podigne palog grešnika iz praha smrti u slavu večnog života. Navalna sila vojske bezdana potire sve pred sobom. Jedan veran, iskusan i naoružan vojnik u Hristu jači je od svih neprijatelja.

Mnogi politički, verski i vojni pokreti koriste ognjene oklope. Oni izmišljaju prevarna učenja da prikažu sebe kao svemoguće a sve druge kao slabe i u propadanju.

Sećamo se svedočanstva Davida, mladog pastirčeta, u 1. Samuilo 17: 45: Ti (Neprijatelju) ideš na mene svojim mačem, kopljem i štitom; a ja idem na tebe u Ime Istinitog Boga.

U 2. O Carevima 6: 15-17 Jelisije vidi mnogo više Naših nego naših neprijatelja. U Hristu mi smo pobeđnici i osvajači - kad predamo dušu i telo volji našeg Nebeskog Oca u Hristu Isusu.

Verovanjem, poznanjem i držanjem Reči Božije naš Gospod svedoči nama i svetu oko nas da smo mi pobeđnici. 2. Korinćanima 10: 3-6 hrabri nas da uzmemo svo oružje Božije Reči i Duha protiv sila tame. Kad imamo slobodu u duši, spremni smo da sledimo našeg Gospoda.

Oganj i sumpor šire smrtonosni zadah. To su bili znaci Božije osude i prvi deo izvršenja Božijeg suda (Luka 17: 29). U ovom, 17. stihu, vatra, dim i sumpor izlaze iz lavovskih usta konja – skakavaca.

Njihova glavna sredstva napasti protiv ljudi su njihova usta i repovi: prevara i nepokornost do kraja. Sotonina vojska upropašćuje samo tu jednu trećinu čovečanstva koja sledi trećinu anđela, đavolskih pristalica.

Oklopi njihovi su obojeni bojom dragog kamena koji je jedanaesti telmelj Božijeg Grada u 21: 20; na oklopu je samo boja ali ne i dragi kamen: hvalisanje pravima bez osnove i lažna svetost. Naša sigurnost i pobeda je u poslušnosti i vernosti Spasitelju.

Učitelji lažnih nauka žele spoljni izgled nekakve svetosti (2. Korinćanima 11: 13-14). Oni se hvale Božijim obećanjima koja su dana samo pravovernima (2. Petrova 2: 17-19). U Otkrivenju 1: 13, naš Gospod se javlja u odeći sa zlatnim pojasom oko grudi.

Lažne vođe i učitelji podražavaju Gospoda, ali njihovo podražavanje otkriva

podvalu: ovi nisu odeveni u Gospodnju ljubav. Odeća ovih je oganj i sumpor a pojas koji razdvaja oganj i sumpor je samo površna boja. Kad se uklone pretvorne pobožnosti oganj i sumpor se izmešaju i stvaraju zadah smrti.

Koliko puta kroz istoriju lažno hrišćanstvo je prolivalo ljudsku krv umesto da je spasavalo duše kao što se pretvara u vremenu kad ne može da pokaže svoju stvarnu zlu prirodu. Oklopi obojeni bojom dragog kamena su njihovo lažno nadanje Novom Jerusalimu.

Ljudske mase u neznanju povode se za zlim vođama ili su naterane na pokornost. Usta zlikovaca uče ih smrtne otrove.

Kada se sumpor gramzive pokvarenosti zagreje ognjem opasnih stanja i položaja, ubitačni dim donosi i vođama i sledbenicima smrt tela i sud Božiji za preziranje Njegove milosti i blagodati spasenja u Hristu, jedinom Spasitelju.

Nekad oni ne mogu odoleti privlačnosti naizgled povoljnih prilika da se nagrabe grešnog zadovoljstva kroz nanošenje zla drugima. Krajnji ishod je uvek isti: grešni umovi uhvaćeni su u zamke boga ovog sveta (2. Korinćanima 4: 4).

Svi sledbenici đavola su na putu smrti i večne propasti. Jedna trećina čovečanstva priključila se jednoj trećini palih anđela: otac laži vodi ih u večni pakao da dele sa njim užasnu večnost. Dve trećine ljudi dobijaju od Boga još vremena za pokajanje i obraćanje Jedinom Spasitelju.

Verom u Sina pokoravamo se Ocu a On nas prima za Svoju decu u Hristu.

18) Od ova tri zla pogibe trećina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz usta njihovih. Razorna snaga je u lažnim verovanjima i naukama zla i zlostavljanja drugih ljudi. Mnogi ljudski poduhvati su vođeni zavedenim umovima.

19) Sila konja beše u ustima njihovim, i u repovima njihovim; jer repovi njihovi bijahu kao zmije i imahu glave, i njima uđahu.

Verom u đavolsku laž do kraja svog života na zemlji grešnici ostaju podložni poslednjem smrtnom ujedu kao i nepokajani zločinac koji je bio razapet pored našeg Spasitelja.

Čudnom blagodaću našeg Blagoslovenog Iskupitelja, grešnik na drugoj

strani Spasitelja odbija smrtni ujed zmije u poslednjem trenutku i obraća se svom Spasitelju.

U Laodikijskoj Crkvi (3: 14-22) su podatci o nekim učenicima koji su nekad živeli u Istini Jevanđelja a kasnije su postali samopouzđani i zanemarili svoju vezu – zajednicu – sa našim Gospodom toliko dugo da više nisu osećali veliku opasnost u koju su sami sebe zaveli.

20-21) I ostali ljudi koji ne biše pobijeni zlima ovim, ne pokajaše se od dela ruku svojih da se ne poklanjaju đavolima ni idolima zlatnim, srebrnim, bronzanim, kamenim i drvenim, koji ne mogu videti ni čuti, ni hoditi;

niti se pokajaše od ubistava svojih, ni od čaranja svojih, ni od kurvarstva svog, ni od krađa svojih. Svi ti idoli su bez-životni: niti vide, niti čuju i nepomični su. Svi prinosi tim idolima odaju čast Sotoni. Štogod snađe jednu trećinu, vođe i učitelji objasne lažima.

Možda se grešnici nadaju da je opasnost prošla i preostale dve trećine mogu nastaviti u grehu kao i pre ili još groznije. Oni jednako obožavaju bogove koje su sami sebi načinili. Nesposobnost idola je ista bez obzira da li je od zlata ili od blata.

Razlika je samo u zamračenoj mašti zavedenih umova. Svaki idolopoklonik načini sebi idola kako mu se čini najbolje. Kad grešnik obožava svog idola, on se moli samom sebi i sebi prinosi žrtve pa još pokušava da sam sebe ohrabri...

U narodima sa dugotrajnim običajima idolopoklonstva, neupućeni molitelji zamišljaju nekakvo živo božanstvo predstavljeno kipom ili znamenjem kojima se klanjaju i nadaju se nekoj pomoći.

U ljudskim društvima bez utvrđene veroispovesti i ustaljenih običaja lažne pobožnosti, narod obožava imanje, položaj i prevlast - da ne misle o večnosti. Roditelji ubijaju svoju decu pre rođenja. Rođenu decu ubijaju idolopokloničkim vaspitanjem.

Zločini su u nepravednim zakonima koje su ljudi postavili sebi ili nametnuli drugima. Zločini i krvoprolića su u oružanim preokretima. Samoubistvo je zločin protiv sebe i drugih unaokolo. Vradžbine su među nepismenima i u 'najvišim' školama.

Vradžbine su u raznim delovima i slojevima društva. Od najsiromašnijih do naj imućnijih, mnogi su u vradžbinama. Neki ljudi, među učenicima, zapletu se u vradžbine kad poriču uzdanje u Gospoda i veru u Njegovu Reč da reše svoje potrebe u sadašnjosti i u budućnosti.

Razvrat je rasprostranjen u današnjem svetu i uvukao se u mnoge nemarne zajednice. Neke vođe su najrazvratnije tajno; a ponegde i javno. Neki verski učitelji i političke vođe galame protiv pokvarenosti; a sami žive u trećem 'braku' posle dva prethodna razvoda.

Drugi ističu svoje 'pravo' na pokvarenost... Izopačeni učitelji ubeđuju grešnike: Vi ste rođeni sa svojim strastima! Nije ništa grešno da budete to što jeste po prirodi!

Neki učitelji ispovedaju pobožnost u javnosti i glasno osuđuju pokvarenost; a u svojim porodicama ne mare za uzajamnu ljubav i poštovanje.

Takva nauka i ugled hrani decu otrovom umesto zdrave hrane (Luka 11: 11-12). Postoje mnoge porodice vernika udruženih u zanemarivanje ličnih i porodičnih molitvi i slavopoja našem Gospodu. Važna lična i porodična pitanja ne razgledaju se niti se rešavaju u svetlosti Reči Božije.

Verske grupe zamenjuju pravo pokajanje i potpuno obraćanje na Put Spasenja upoređenjima sa drugim grupama i misle: Mi nismo tako loši kao oni.

Obično zakoni u svetu štite javno i privatno vlasništvo; ali sve namere i ostvarenja uključuju krađu Božije svojine ako nisu rukovođeni Svetim Duhom i Rečju života.

Naš život: duša i telo, um i srce, imanje i nemanje, sve pripada Bogu! Naša duša raduje se Njegovom divnom spasenju samo kada od srca živimo za Njegovo zadovoljstvo; tako živimo u Hristu u očekivanju Njegovog večnog triumfa.

Neka pitanja potražuju odgovor: da li prvih devet poglavlja otkrivaju prošlost ili predskazuju budućnost? Da li su promene duhovne ili materijalne? Da li se delovi Otkrivenja odnose na neke delove istorije jednog naroda ili svih carstava i imperija?

Možda sam nešto malo o tim pitanjima već spomenuo. Neka proročanstva

su shvaćena tek kada je budućnost postala prošlost; tek tada sagledamo staranje našeg Nebeskog Oca za nas; i naše nepotrebno i neosnovano strahovanje.

Naš Gospod nikad ne promaši niti pogrešuje; Svoje stado On dobro poznaje. Ovo Otkrivenje otkriva prošlost, sadašnjost i buduću slavu našeg Blagoslovenog Spasitelja; večnu slavu, ljubav i blagodat Božijeg ljubljenog Sina.

Zaista Javiće se kakav jeste: Gospodar nad gospodarima i Car careva. Blago svakom ko u vernosti shvaća: On je Gospod i Car odveka, sada i zavek.

Koliko više se ispunimo ovim otkrivenjem, koliko više vidimo Njegovu moć, slavu, veličanstvo, ljubav i blagodat, toliko više se ispunjavamo Njegovom lepotom i izobiljem; toliko više postajemo deo svega toga – udovi Njegovog Tela.

Kad smo mi u Njemu, On upravlja naše srce i naš svakodnevni život; On nas čini Svojim sopstvenim – sada i večno.

Pretežna osobina cele ove knjige je otkrivenje Božijeg Jagnjeta u Kojem naš Nebeski Otac ima Svoje savršeno zadovoljstvo; da bismo ga i mi ugledali u sjaju slave, veličanstva, svetosti, lepoti, svemoćstvu...

U Otkrivenju je naša prilika da iskusimo Njegovo nežno staranje za nas; da shvatimo Njegovu savršenu pravdu, pravednost i neumitno pravosuđe u potpunom skladu sa Njegovom neizmernom milošću.

Neka predskazanja su postala prošlost od vremena kad su Jovanu javljena. Ista ta otkrivenja još uvek mogu da predskazuju našu budućnost.

Nedosledni učenici davnih vremena stradali su od sličnih posledica nedoslednih učenika današnjice; i ma kojeg vremena dok se naš Car javi na vidiku svima. Opomene samozvanoj vernosti ostaju da bi naše uzdanje bilo u Hristu i ni u čem drugom.

Robovi đavola i greha danas se odnose prema vernim učenicima slično kako su postupali u prvim godinama apostolskih propovedi i svedočanstva sluge greha onog vremena prema ondašnjim učenicima. Uslovi nisu jednaki u svim vremenima ni u svim krajevima.

Sveti Duh potvrđuje Svoju silnu moć danas kao i u prošlim stolećima – u

trpljenju i u izbavljanju; u pobožnom življenju i dušama smirenim pri smrti tela.

U večnom Jevanđelju Spasenja u Hristu, jedno je Telo, jedan Duh; Jedan je Gospod Bog, Otac sviju, jedno krštenje i jedna vera (Efescima 4: 4-6). Davnašnji mučenici članovi su istog Tela kao i današnji verni učenici; to se neće promenuti do pojave našeg Gospoda u slavi.

Njegova objava potvrdiće tu istinu. Neka otkrivenja prošlosti, danas su svedočanstva nama i poruka za buduća vremena. Promene i događaji u ovoj knjizi mogu biti duhovne ili materijalne; neki redovi otkrivaju obe strane.

U svom iskustvu i posmatranju drugih, vidi se da duhovne promene i događaji utiču na naše telo i materijalnu stranu našeg života. Promene u našem življenju, imanju, nemanju ili u našem telu utiču na naš duh, um i namere.

Posledice idolopoklonstva u Izrailju ostaju snažno upozorenje i pouka svakom narodu i pojedincu, svakoj grupi u svim pokolenjima: nagrada greha je smrt; dar života je u Hristu Isusu. Propast Sodoma je jasan znak opasnosti svakom bezbožnom ljudskom društvu.

Pred Bogom pada svaka protivna sila. U našem razdoblju očevidci smo rušenja silnih imperija. Svi imamo Jednog Tvorca i Spasitelja. Svi imamo istog Neprijatelja.

Bljesak svake munje i otegnute grmljavine, sve poplave, svaka suša, svaki zemljotres i izbijanje vulkana, sve nas podseća, opominje i sve nas poučava: kogod ima uho da čuje neka čuje. Svako poglavlje ljudske istorije deo je celine.

Neki delovi ove knjige mogu sadržati pojedinosti više zapažene u nekim narodima, vladavinama i razdobljima; ipak, svaki narod je deo čovečanstva. Ne zabrinjavajmo se nemogućnošću predskazivanja u tačnim i sitnim pojedinostima.

Naš Otac stara se za sadašnjost i budućnost i našu i celog sveta. On ne stari niti slabi. Čitanje i proučavanje ove knjige je naš veliki dobitak i bogat blagoslov. Tu su nam otvorena vrata za sagledanje blagodati, sile, pravednosti i pravosuđa našeg Spasitelja izbliza i jasnije nego ikad pre.

Ovo je naša dobra prilika da zadivljeni smerno obožavamo svog Tvorca, Spasitelja i vernog Čuvara. Nova svest Gospodnjih neprestanih pobeda drži verne sledbenike uvek pune pouzdanja.

Naš Vlasnik u Svojoj ljubavi i staranju obnavlja naše poverenje u Njegovu moć i dobrotu koja nas pronosi u sigurnosti kroz teška i potresna iskustva. On čini nas Svojim pobednicima.

Gledajući čudesna i divna dela našeg Spasitelja mi smo sačuvani od zapadanja u dremež nemarnosti kad doživljavamo miran napredak. Ova knjiga je riznica otkrivenja koja obasjavaju razum svakog revnosnog bogomoljca u proučavanju celog Svetog Pisma.

Lakomislenim površnim vernicima ova knjiga je izgovor ali ne i opravdanje za neosnovana predskazanja, politička tumačenja, pa čak i grešne nauke i pravila suprotna pobožnosti. Njima je ova knjiga štagod oni žele da naprave od nje.

Moja molitva našem Gospodu je da ova cela knjiga nama bude isto to što je bila od početka: Poruka Oca predana Sinu, poslana po anđelu vernom sluzi Jovanu za svedočanstvo nama i svima vernima u Večnom Jevanđelju Spasenja.

Jovan je sve namenjeno za naše razumevanje zapisao poznanjem i snagom u Hristovom duhu, a Sam Gospod je sačuvao sve da i mi razumemo, verujemo i poslušamo.

U svetlosti i sjaju ove knjige celo Sveto Pismo ustvari je Božije Otkrivenje deci Njegovog Svetog Zaveta zasnovanog i utemeljenog na prinosu žrtve Božijeg Jagnjeta.